

Гостомель наприкінці XVII століття належав до володінь фастівського полковника Семена Палія.

Семен Палій неодноразово відвідував з козаками Гостомель і деякий час жив у Гостомельському замку. За наказом Палія було нарощено земляні вали й поглиблено рови замку, а також споруджено церкву.

13 лютого 1694 року польські вояки на чолі з Бальцером Вільгою виступили з Чорнобиля і напали на Гостомель, де застали тільки чотирьох козаків. Вони захопили 40 коней, 20 волів і спустошили містечко, завдавши шкоди на 5 тисяч злотих.

Семен Палій — один із найдосвіченіших козацьких ватажків, народився на Чернігівщині, у Борзні, приблизно у 1640 році. Справжнє прізвище – Семен Пилипович Гурко. Він закінчив київську Братську школу, наприкінці 70-х років пішов до козаків на Запоріжжя. Історія зафіксувала Семена Палія одним із найпопулярніших лідерів козацького руху не лише в Україні, а й у всій Європі. Мав неабиякий військовий талант і досвід.

Палій відгукнувся на закличні універсали короля [Речі Посполитої Яна III Собеського](#) та влітку [1683](#) року на чолі підрозділу запорозьких козаків вирушив на допомогу [європейській коаліції](#) до столиці [Австрійської імперії](#) міста [Відня](#).

Взяв активну участь у відбитті в [Османській імперії](#) Парканської, [Естергомської](#) та Сеценської фортець на території [Угорського королівства](#) і [Словаччини](#).

У березні [1684](#) року кандидував на гетьманську посаду козацтва Правобережної України. Того ж року отримав привілей Яна III Собеського (який у своїх листах називав Палія «богатирем з-під Відня») на формування охочекомонного козацького полку на Київщині.

У 1685 р. сейм Речі Посполитої [відновив козацький устрій на Правобережжі](#). Палій, опираючись на постанову сейму разом з наказним гетьманом [Андрієм Могилою](#), полковниками [Андрієм Абазином](#), [Самійлом Самусем](#), [Захаром Іскрою](#) розпочав реколонізацію спустошених війнами земель на Правобережжі [25 серпня 1685](#) року Палій видав свій універсал з [Білої Церкви](#), в якому сповіщав усіх, хто проїжджав територією його полку про введення мита на користь місцевої козацької адміністрації. Збирав «медову» данину, «борошно» на військо, запровадив чинш для населення та індукту для купців на контрольованій ним території.

Брав участь у [війні Священної ліги](#) (Австрійська монархія, Річ Посполита, Венеція, Ватикан) з Османською імперією [1684–1699](#) років та [російсько-турецькій війні 1686–1700 років](#). У складі війська Речі Посполитої Палій у [1685](#) році вирушив у похід до [Молдовського князівства](#), де [1 жовтня](#) був поранений у битві з турками під [Боянами](#) (Буковина). У [1686](#) році відзначився під час зайняття армією Речі Посполитої молдовської столиці міста [Ясси](#), яка перебувала під владою [Османів](#).

Помітну політичну та військову діяльність розпочав після поразки гетьмана Юрія Хмельницького у його третьому гетьмануванні. Польська королівська влада всіляко підтримувала козацький рух у зв'язку з активізацією Османської імперії. Через формування наказного гетьманства Правобережної України під контролем Речі Посполитої, займає вигідні та помітні позиції в організації козацького руху завдяки своєму грандіозному авторитетові серед європейських монархів. Прославився обороною Австрії та Угорщини, незамінний учасник Священної Ліги, проводив боротьбу із турками в напрямку Молдавії, Валахії та Північного Причорномор'я.

У 1690 роках Семен Палій повернувся із Січі на Правобережну Україну і відразу сформував там власну управлінську команду. Користуючись лояльністю Варшави, поширює вплив на всю Київщину, Поділля, Брацлавщину і Волинь, частину Білорусі та Молдавії. Фастівський полковник практично здійснює гетьманське управління. Протягом 1690-х років демонстративно проводить політику витіснення польської шляхти і кілька разів присягає московському цареві. Намагається узгоджувати власні дії з Іваном Мазепою, однак не завжди успішно. Фінальною причиною спалаху нової війни стала заборона у 1699 році козацтва.

В 1702 році починає повстання проти Польщі, яке триває зі змінним успіхом. Повстанці захопили багато подільських міст, в тому числі Вінницю, Бар, Бердичів, Могилів, Немирів. Семен Палій оголосив Правобережжя «Вільною козацькою областю», і присягнув цареві Петру I, однак відмовився звільнити захоплені території після його наказу про підтримку короля Августа у зв'язку з Північною війною. Мазепа вступив на Правобережжя у 1704 році із 40-

тисячною армією, і арештував Палія. Звільнений у 1708 році, той допомагав промосковській частині старшини і брав участь у Полтавській битві 1709 року в лавах Скоропадського. Помер у 1710 році.